

заклучимъ, че господарьтъ турчинъ е посадилъ тѣзи тополи, за да извежда тукъ своитѣ хареми и да кефува. Но такъвъ брѣгъ нѣма. Прочие, той е впрѣгналъ своята рая (презъ нѣкои сушии месеци) и е дигналъ стена срещу рѣката тамъ, та да я отбиятъ къмъ срѣщния високъ брѣгъ. А после по цѣлото това отводнено мѣсто с насадилъ тополи. Прочие, я помисли: защо е извършилъ той това?

Петъръ не бѣше чулъ, какъ разгатна старецътъ овчаръ названието „Натами“ на мѣстността подъ „Разкрѣстъ“. И недоумяваше. А е много ясно: рѣката се е биела тамъ тъкмо по високия скалистъ вжзелъ, кждето сж били турскитѣ „кули“ за пазене на пжтя Нишъ—Видинъ. Поради това подъ тѣхъ се е образувалъ непроходимъ мочуръ. Пжтьтъ не е можалъ да бжде премѣстенъ по-горе, поради дълбокия „Яниовски долъ“ (че и защото по-горе е твърде начупена планинска мѣстность). Прочие, наложително е било, да се отбие рѣката на изтокъ, къмъ планинската верига „Косеръ“. И ето, това е постигналъ бегътъ (а дали не и самото турско правителство?) съ създаването на „Топѣляка“.

— И ако сега, Петре, вие изсѣчете тѣзи тополи, рѣката пакъ ще си промѣни коритото и токо вижъ, озовала се е наново подъ „Разкрѣстъ“, та е прекжснала и самото държавно шосе.

Петъръ прехапа устни. „Тополякътъ“, съ кжсъ пасбища околорѣстъ, е било сега притежание на Медовничени. Тѣ продавали топо-